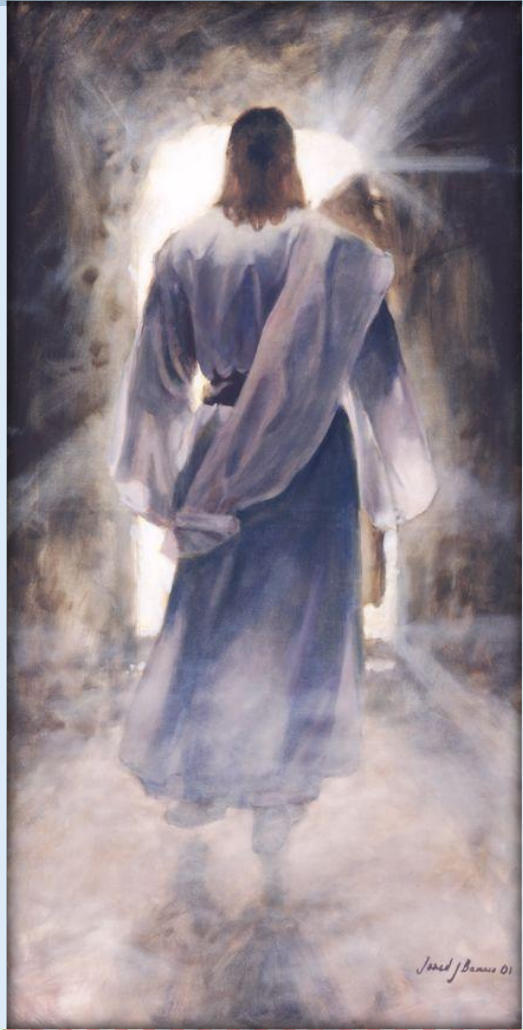

มั่นใจในพระคริสต์เท่านั้น

“ข้าพเจ้าต้องการจะรู้จักพระองค์ คือรู้จัก
ฤทธิ์เดชแห่งการคืนพระชนม์ของพระองค์
และรู้จักการมีส่วนร่วมในความทุกข์ของ
พระองค์ และเป็นเหมือนกับพระองค์ใน
ความตายนั้น ทั้งมุ่งหวังที่จะได้เป็นขึ้นจาก
ความตายด้วย” ฟิลิปปี 3:10-11

ชาวฟิลิปปิรู้หนทางแห่งความรอดแล้ว เพราะเปาโลและ
สิลาสได้บอกแก่ผู้กลับใจคนแรกๆ ในเมืองนั้นอย่าง
ชัดเจน คือผู้คุมคุก (กิจการ 16:30-31)

เมื่อคริสตจักรตั้งมั่นแล้ว พวกเขา ก็ตกอยู่ในอันตรายที่จะ
หลงทางจากหนทางแห่งความรอด

ด้วยเหตุนี้ เปาโลจึงเตือนพวกเขาถึงหลักสำคัญแห่ง
ความรอดโดยความเชื่อ

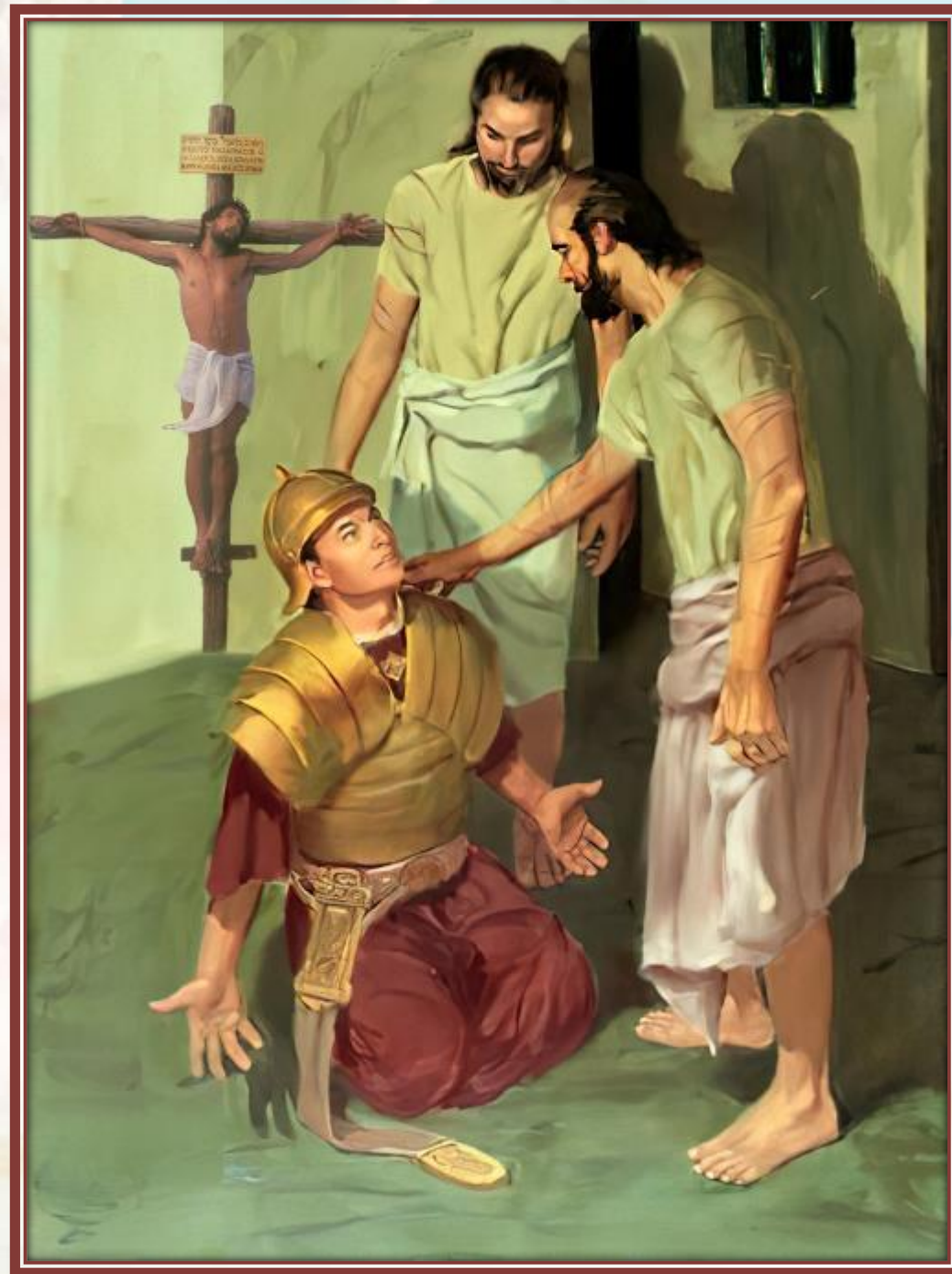
เคล็ดลับในการหลีกเลี่ยงการสูญเสียความรอด:

- ◆ สิ่งไม่ควรหลีกเลี่ยง (ฟิลิปปิ 3:1-3)
- ◆ สิ่งไม่ควรละทิ้ง (ฟิลิปปิ 3:4-6)
- ◆ สิ่งที่สำคัญ (ฟิลิปปิ 3:7-8)

เคล็ดลับในการคงอยู่ในความรอด:

- ◆ ความเชื่อในพระคริสต์ (ฟิลิปปิ 3:9)
- ◆ ความรู้ในพระคริสต์ (ฟิลิปปิ 3:10-16)

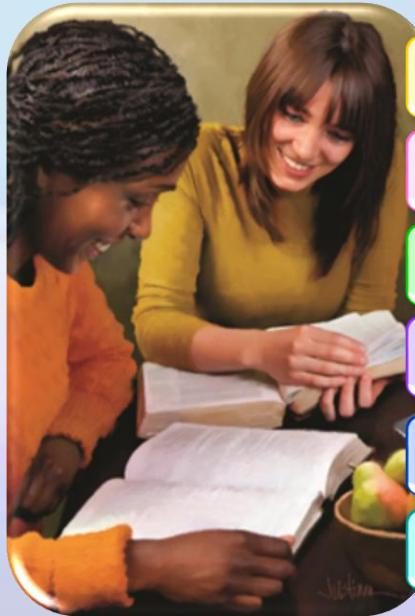
เคล็ดลับในการหลีกเลี่ยง การสูญเสียความมรดก

สิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง

“จงระวังพวกสุนัข จงระวังพวกที่ทำชั่ว จงระวังพวกเชือดเนื้อเถื่อนหนัง” (ฟิลิปปี 3:2)

ก่อนที่จะกล่าวถึงอันตรายที่คุกคามความเชื่อ เปาโลได้ให้คำแนะนำแก่เราว่า “จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (ฟิลิปปี 3:1ก) และเขายังเสริมสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นการดีที่จะกล่าวซ้ำความจริงที่เราได้อยู่แล้ว แม้ว่าเราจะรู้ดีอยู่แล้วก็ตาม (ฟิลิปปี 3:1ข)

เราจะสามารถชื่นชมยินดีในพระเจ้าได้อย่างไร?

ยอมรับพระเมตตาคุณของพระเจ้า (สดุดี 31:7)

ให้เราวางใจในพระองค์ (สดุดี 5:11)

ยอมรับพระคุณแห่งความรอด (สดุดี 9:14)

รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า (สดุดี 119:14; อีสยาห์ 58:13, 14)

มีชีวิตอยู่ในพระคำของพระเจ้า (สดุดี 119:162)

เลี่ยงดูบุตรหลานให้เป็นคนดีตามหลักศาสนา (สุภาษิต 23:24, 25)

เปาโลชี้ให้เห็นถึงอันตรายที่ร้ายแรงที่สุดที่คุกคามคริสตจักรในเวลานั้น คือ ครูสอนเท็จที่สอนให้ยึดมั่นในกฎพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด (ฟิลิปปี 3:2) เขาอ้างถึงคนเหล่านี้ในสามลักษณะที่แตกต่างกัน คือ สุนัข (สดุดี 22:16; 2 เปโตร 2:21-22) คนชั่ว และผู้ที่ตัดเนื้อหนัง (โดยการขลิบเข้าสู่นัด)

สิ่งที่ควรละทิ้ง

“ข้าพเจ้าเข้าสู่หน้ในวันที่แปดที่คลอดมา เป็นชนชาติอิสราเอล อยู่ในเผ่าเบนยามิน เป็นชาวฮีบรูที่เกิดจากคนฮีบรู
ในด้านธรรมเนียมปฏิบัติก็อยู่ในคณะฟาริสี” (ฟิลิปปี 3:5)

ในที่ประชุมสภาเยรูซาเล็ม มีการออกพระราชกฤษฎีกาว่าคนต่างชาติไม่ควรต้องกังวลกับเรื่องของกฎหมายพิธีกรรมของชาวยิว (กิจการ 15:19-21) อย่างไรก็ตาม มีครูบางคนมาที่ฟิลิปปีและสอนถึงความจำเป็นของการเข้าสู่หน้ (ฟิลิปปี 3:2-3)

ย้อนกลับไปในอดีต เปาโลเตือนพวกเขาว่าตัวเขาเองนั้นสมบูรณ์แบบเพียงใดเมื่อครั้งที่เขายังเป็นเหมือนครูเหล่านั้น (ฟิลิปปี 3:4-6):

การเข้าสู่หน้เมื่ออายุเพียงแปดวัน เป็นสิ่งที่พ่อแม่ที่เคร่งศาสนาจะปฏิบัติ

เป็นชาวฮีบรูโดยกำเนิด และเป็นเชื้อสายเบนยามินอันบริสุทธิ์

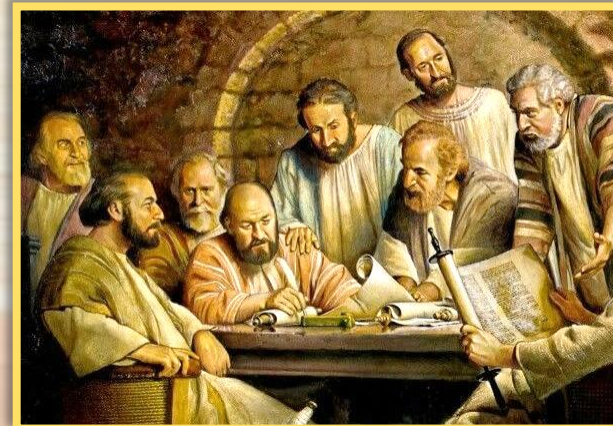
เคร่งครัด ในกฎบัญญัติ เป็นฟาริสีผู้เคร่งครัด

ในด้านความกระตือรือร้น ท่านก็ข่มเหงคริสตจักร

เป็นผู้พิทักษ์บทบัญญัติที่ไม่มีที่ติ

แต่เขาโอ้อวดเรื่องทั้งหมดนี้ก่อนที่จะจะรู้จักพระเยซู ตอนนี้เขารู้แล้วว่าเขายังไม่เข้าใจพระบัญญัติเลย (มัทธิว 5:21-22) ตอนนี้เขารู้แล้วว่าไม่มีเพียงพระคริสต์เท่านั้นที่ช่วยให้รอด (ฟิลิปปี 3:7)

สิ่งที่สำคัญ

“แต่ทำอะไรที่เคยเป็นกำไรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ถือว่าสิ่งนั้นเป็นการขาดทุนแล้วเพราะเหตุพระคริสต์” (ฟิลิปปี. 3:7)

เปาโลเปรียบเทียบชีวิตในอดีตกับชีวิตในปัจจุบัน ด้านหนึ่ง เขาเปรียบเทียบความรู้ทั้งหมดที่มี อนาคตอันรุ่งโรจน์ในฐานะศิษย์เอกของกามาลิเอล และพรสวรรค์อันยอดเยี่ยมในฐานะศิษย์ของฟาริสี ทั้งหมดนี้คือผลกำไร

ทีนี้ ลองเปรียบเทียบชีวิตของเขาตั้งแต่ได้พบกับพระคริสต์ดูบ้าง ผลกำไรทั้งหมดกลายเป็นสิ่งไร้ค่า เพราะไม่มีสิ่งใดเทียบได้กับความรักของพระคริสต์ (ฟิลิปปี 3:7-8)

อะไรจะล้ำค่าไปกว่าชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์และบนโลกใหม่ได้เล่า? แต่ค่านิยมทางโลกกลับบดบังความจริงข้อนี้จากหลายคน มีการแข่งขันกันอย่างเป็นธรรมชาติระหว่างสิ่งที่ถือว่าสำคัญในโลกนี้กับสิ่งที่สวรรค์ให้คุณค่าอย่างแท้จริง นั่นคืออุปนิสัยที่เหมือนพระคริสต์และการช่วยให้รอดของจิตวิญญาณ

เคล็ดลับแห่งการคงอยู่ในความรอด

ความเชื่อในพระคริสต์

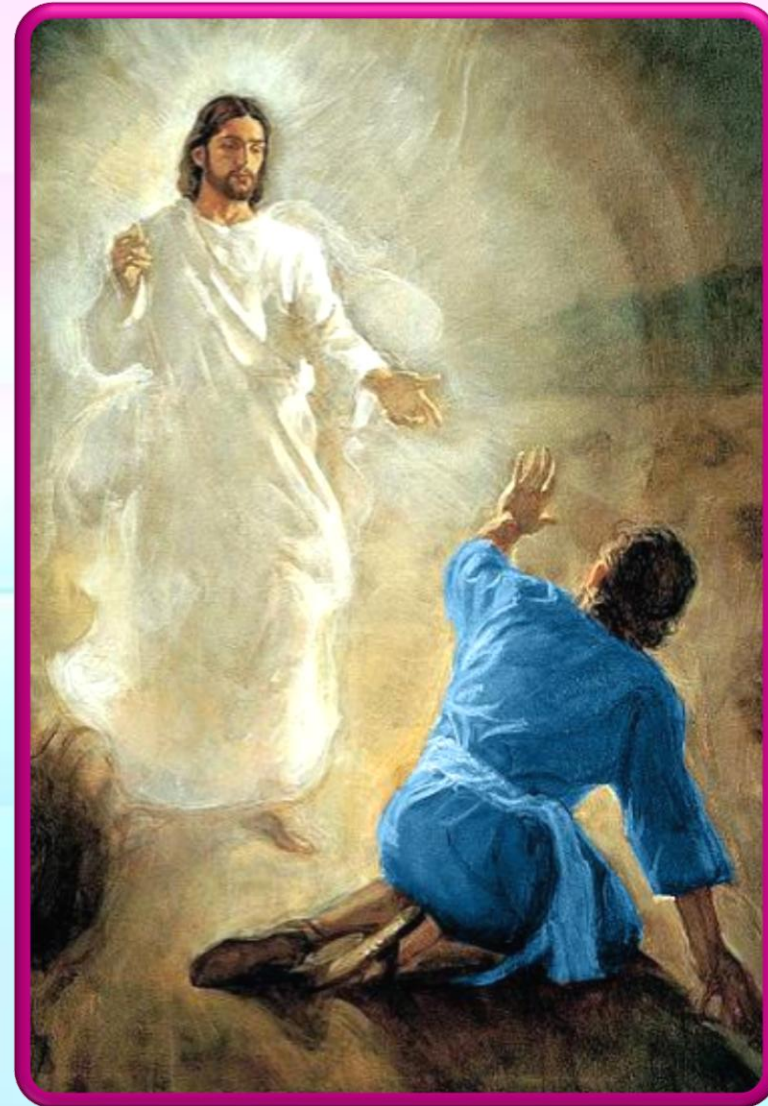
“และจะได้เห็นว่าข้าพเจ้าอยู่ในพระองค์ ไม่มีความชอบธรรมที่ได้มาจากธรรมเนียม มิแต่ที่ได้มาโดยความเชื่อในพระคริสต์ คือ
ความชอบธรรมที่มาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ” (ฟป. 3:9 3:9)

เปาโลมั่นใจในความชอบธรรมของตนเอง จึงไปที่ดามัสกัสเพื่อนำพวกนอกกริตจากนิกาย “ทาง” กลับมาสู่หนทางแห่งความรอด (กิจการ 9:1-2) แต่เมื่อเขาเข้าไปในดามัสกัส เขาก็เต็มไปด้วยความชอบธรรมอีกอย่างหนึ่ง คือความชอบธรรมของพระเจ้า “ซึ่งมาจากการเชื่อในพระคริสต์” (ฟิลิปปี 3:9)
นับจากนั้นเป็นต้นมา เขาไม่เคยวางใจในความชอบธรรมของตนเองอีกเลย เพราะการวางใจในการกระทำของเราเพื่อความรอดนั้นไร้ประโยชน์ (กาลาเทีย 2:16)

เขาปรารถนาที่จะ “อยู่ในพระคริสต์” (ฟิลิปปี 3:9) สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร?

จากพระธรรม 1 โครินธ์ 1:30 การ “อยู่ในพระคริสต์” ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นแผนแห่งความรอด ตั้งแต่รุ่งอรุณแห่งสติปัญญาฝ่ายวิญญาณ (ปัญญา) ผ่านการได้รับการชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ (ความชอบธรรม) และการเตรียมตัวสำหรับสวรรค์ (การชำระให้บริสุทธิ์) ไปจนถึงการได้รับเกียรติในวันเสด็จมาครั้งที่สอง (การไถ่บาป) ในที่สุด

ความรู้ในพระคริสต์

“ข้าพเจ้าต้องการจะรู้จักพระองค์ คือรู้จักฤทธิ์เดชแห่งการคืนพระชนม์ของพระองค์และรู้จักการมีส่วนร่วมในความทุกข์ของพระองค์ และเป็นเหมือนกับพระองค์ในความตายนั้น” (ฟิลิปปี 3:10)

เราจะรู้จักพระคริสต์ (ฟิลิปปี 3:10-16)?

เมื่อเราเรียนรู้พระคำของพระเจ้า

เมื่อเราขอการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเราร่วมทนทุกข์กับพระคริสต์

เมื่อเราร่วมในเป้าหมายเดียวกันกับพระองค์

ชีวิตคริสเตียนเปรียบเสมือนการแข่งขัน เราต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนอยู่ในใจ เราไม่ได้มีชีวิตอยู่เพื่อแค่เพลิดเพลินกับชีวิตนี้เท่านั้น เราหวังที่จะไปถึงการฟื้นคืนชีพจากความตาย (ฟิลิปปี 3:11)

จนกว่าจะถึงเวลานั้น เราพยายามที่จะ “ยึดมั่นในสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงยึดมั่นในข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 3:12) พระเยซูทรงรับข้าพเจ้ามาเพื่อประทานเมือง ราชวัล และชีวิตนิรันดร์ที่จะอยู่กับพระองค์ (ฮีบรู 11:10; ฟิลิปปี 3:14; 1 เธสะโลนิกา 4:17)

“จุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ที่ผลักดันให้เปาโลก้าวไปข้างหน้าท่ามกลางความยากลำบากและอุปสรรค ควรนำพาผู้ทำงานรับใช้พระเจ้าทุกคนให้อุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อรับใช้พระเจ้า สิ่งล่อใจทางโลกจะเข้ามาถึงความสนใจของเขาออกจากพระผู้ช่วยให้รอด แต่เขาต้องมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย แสดงให้โลก เหล่าทูตสวรรค์ และมนุษย์เห็นว่าความหวังที่จะได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้านั้นคุ้มค่ากับความพยายามและการเสียสละทั้งหมดที่จำเป็นต่อการบรรลุความหวังนี้

แม้แต่สาวกที่ต่ำต้อยที่สุดของพระคริสต์ก็อาจได้เป็นผู้อยู่ในสวรรค์ เป็นทายาทของพระเจ้าในมรดกที่ไม่เสื่อมสลาย”